U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobkyně: **E. M.**, proti žalovanému: **Městský úřad Vsetín, odbor územního plánování, stavebního řádu a dopravy**, se sídlem Svárov 1080, Vsetín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2010, čj. MUVS-S2787/2010/OUPSŘ-330/Ev, a úkonu žalovaného ze dne 10. 3. 2010, čj. MUVS-S2787/2010/OÚPŘS-330/Ev-4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 3. 2012, čj. 30 A 31/2012 – 23,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný zahájil oznámením ze dne 10. 3. 2010, čj. MUVS-S2787/2010/OÚPŘS-330/Ev-4, na žádost J. a E. G. řízení o prodloužení lhůty k dokončení stavebních úprav. Rozhodnutím ze dne 28. 4. 2010, čj. MUVS-S2787/2010/OUPSŘ-330/Ev, zastavil toto řízení, neboť žádost se stala zjevně bezpředmětnou.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně žalobou u Městského soudu Praze. Městský soud postoupil věc usnesením ze dne 17. 2. 2012, čj. 11 A 24/2012 - 19, Krajskému soudu v Brně. Krajský soud usnesením ze dne 28. 3. 2012, čj. 30 A 31/2012 - 23, odmítl podání žalobkyně, neboť žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti shora označenému usnesení krajského soudu kasační stížnost. V kasační stížnosti tvrdila, že došlo ze strany stavebního úřadu k zásahu do jejích práv a městský soud ji diskriminoval, pokud věc postoupil Krajskému soudu v Brně. Rovněž žádala o *„postoupení kasační stížnosti k Ústavnímu soudu v Brně“*. Stěžovatelka nepředložila spolu s kasační stížností plnou moc pro zástupce pro řízení o kasační stížnosti nebo doklad, kterým by případně osvědčila vzdělání vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie.

[4] Poté, co Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku usnesením ze dne 18. 6. 2012, čj. 8 As 60/2012 - 12, aby doložila právní zastoupení pro řízení o kasační stížnosti resp. aby osvědčila požadované vzdělání, požádala stěžovatelka o ustanovení právního zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud ji vyzval, aby sdělila své osobní, majetkové a výdělkové poměry pro rozhodnutí o této žádosti. Zaslal jí ke splnění této povinnosti příslušný formulář. Stěžovatelka vrátila soudu tento formulář nevyplněný a uvedla pouze výši starobního důchodu. Podrobněji však nedoložila, že nemá dostatečné prostředky na úhradu právního zastoupení.

[5] Usnesením ze dne 5. 9. 2012, čj. 8 As 60/2012 - 44, soud zamítl žádost žalobkyně o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti a stěžovatelku opětovně vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Rovněž ji vyzval, aby odstranila prostřednictvím svého zástupce vady kasační stížnosti a poučil ji, že nebude-li tento nedostatek odstraněn, kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 10. 9. 2012.

[6] Stěžovatelka reagovala přípisem ze dne 20. 9. 2012, ve kterém uvedla, že považuje za nespravedlivé, že Nejvyšší správní soud odmítl její kasační stížnost ve věci vedené pod sp. zn. 1 Ans 4/2012. Zdůraznila, že velmi utrpěla její důvěra v nestrannost a rychlost orgánů veřejné moci a soudů. Stěžovatelka však spolu s podáním nadále nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti.

[7] Dle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen v řízení o kasační stížnosti advokátem, pokud sám či jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je jednou z nezbytných podmínek řízení.

[8] Protože nedostatek podmínky řízení (zastoupení stěžovatele advokátem) stěžovatelka neodstranila ani přes výzvy soudu, Nejvyšší správní soud musel na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítnout.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. října 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu